pag. 808.

Ma pane pilli päitsesse,
Kandle kaasa jalutsisse.
Kui ei kuule tõusu wõtta,
Üles ei äranewata,
Siis wõta pilli päitsesta,
Kandle kaasa jalutsesta.
— Ei ma tule, ella welle,
Ei ma tule sinule:
Sain ma sulle saanuwata,
Säin ma sulle jäänuwata —
Tõid sa paari pastalita —
Nü oli kolmesta jakatu:
Otsan oli orawa nahka,
Keskel kirju koera nahka,
Wahel oli wasika nahka.
Tõotsid pillile panema —
Nüüd paned pütsale magama,
Kaikeelle kammerisse.
Kui ei kuule tõusu wõtta,
Üles ei äranewata —
Annad pütsa piuhti pihta,
Kaikaga kaala pääle.
Peast ei lõpe pütsa jooni,
Kaelast ei lõpe kaika jooni,
Käe warrest warwa jooni.

N: 88.

Lauliku lagi põlesse,

Jooja kurku kõrbunessa.
Andkem juua laulajale,
Laulajale, laskejale.

pag. 809.

Jou kurku kanna kaala!
Küll jala wüwa magama,
Põlwed põhku wõi pugeni,
Sääred sängi weere pääle.
Jou kurku, kanna kaala!
Joome aga kõrtsin koiduni,
Lakum' laia walgeni.
Ega meil oma sim̃ ei ole,
Ega meil kaasa siin ei kaswa:
Meie oma Hollandin,
Meie kaasa kaugeella,
Peid[1] meil Poola püri pääl —
Sü tuob äiale hobese,
Sü tuob ämmale sadula,
Wennal tuob weri punase.

N: 89.

Nü kui näiks näiu linna,
Kau kaswaja kiriku.
Weli, ella wellekene,
Ära lase jume joosta,
Jume joosta, werda weerda.
Hoia jumi julgeesta,
Hoia weri weerdewesta.
Laskem ruunad ruumist joosta,
Täkud täieste karata.
Las nad joosta roka joojad,
Kärata nüüd kaara söojad.
Weli, ella wellekene,
Ära sa enne tõllast tõsta,
Tõllast tõsta, saanist saia.

[1] Süt on näha, et jooja on naesterahwas. —